

Overweging Paaswake 2015

jaar B, evangelie Marcus 16, 1-8

Inleiding

Nog, staan we in het donker, het donker van de dood, van Goede Vrijdag, waarover we zonet zongen. Maar het wordt Pasen vanavond, een nieuw begin als de lente. Pasen is bevrijding die je kunt voelen als je je opent voor de schoonheid, de tijdloosheid en altijd actuele eeuwenoude verhalen, als je openstaat voor de diepe symboliek van water en vuur, de paaskaars....

Pasen legt het mysterie van leven en dood niet uit. Pasen is een uitnodiging, om bij de grenzen van het leven te vertrouwen op de God van het leven...

Overweging

Marcus laat ons achter met een ontnuchterend verhaal.

Jezus zelf verschijnt niet. Is dit wel een passend einde op paasavond, na de mooie verhalen over de schepping en de bevrijding van de Egyptenaren?

Misschien wel, het verhaal van Pasen is misschien wel te mooi om zomaar waar te zijn. Het is goed om ons te realiseren dat het zó begonnen is: met een paar geschrokken vrouwen. Het enige dat ze te horen hadden kregen was: 'Hij gaat jullie voor.' 'Ga achter Hem aan, dan zul je Hem zien'.

Ze gingen en ze zagen

De duisternis zal het nooit winnen, deze belofte klonk en zal altijd klinken door de verhalen heen. Een kleine vlam kan de macht van de duisternis doorbreken. We maakten het aanschouwelijk met kinderen in een grot, aardedonker was het, en het licht van een eenvoudige kaars verlichtte de hele grot. Het licht van de Paaskaars staat symbool dat het licht de duisternis, hoe dan ook, nooit zal verdrijven. En hoe bijzonder is het dat het licht niet afneemt als ervan wordt gedeeld!

God is herkenbaar in licht, in vuur, in water, herkenbaar voor het onderdrukte volk van Israël, herkenbaar voor elk volk en elk mens die wordt onderdrukt of gekleineerd.

Pasen wil zeggen dat je je herinnert, dat je toelaat, dat je opnieuw geboren moet en kunt worden uit water en Geest, met levenskracht die in je zit en die je krijgt.

Als je oprecht op weg gaat, zoekt en openstaat voor wat er onderweg gebeurt en dat proberen wij te doen in deze Andreasgemeenschap, dan ervaar je gaandeweg dat God met je meegaat, en dat nooit kun je echt uitleggen hoe dat gebeurt. Alleen dat, dat wat je eerder blokkeerde en tegenhield, dat dat geen vat meer op je heeft, dat wat je tegenhield, vergelijkbaar met een graf met een steen erop, dat dat graf, die kuil, dan leeg is, de steen weggerold.

Maar je moet wel zelf de eerste stap zetten én je moet het doen met:

'Hij gaat je voor.'

Dit is de eerste dag van de nieuwe schepping

(Koor herhaalt en strofe uit het openingslied)

licht en vuur van begin, golven nat in het licht, korrel zand in de wind, bloemenzaad in de lucht,

paardenstem in het veld wespenspoor in het blauw
eeuwen, dag in de nacht, vogellied in het groen
wonderkind in de wieg

Dit is de dag die jouw verrijzenis, een ommekeer, tot leven kan zijn. *Amen*